

HANDEL IN VOORKENNIS

Het thema van dit nummer is 'security'. Als het gaat om de bescherming van bedrijfsvertrouwelijke informatie is security vrijwel achterhaald. U kunt als bedrijf bijna niets meer verbergen. Als u het wel probeert, loopt u de kans om als geldverslinder te boek te staan, of als iemand die mogelijk iets illegaals wil verbergen. Wat u ook doet: u kunt erop rekenen dat iemand geld probeert te verdienen met uw informatie. Vertrouwelijk of niet.

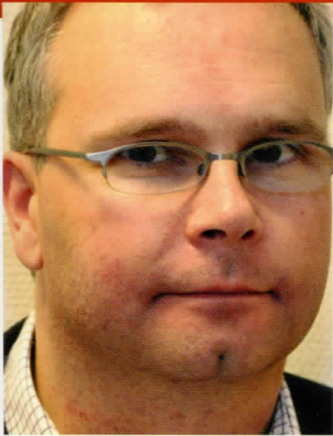
We profiteren allemaal van het internet als wereldwijde wolk van kennis, informatie, interessante ideeën en plat vermaak en als mogelijkheid om contacten te onderhouden met oude bekenden of contacten te leggen met onbekenden. Doordat burgers en bedrijven hier graag gebruik van maken, levert dit ook weer kansen op om informatie te verzamelen over deze burgers en bedrijven. Waarom zou je op grote schaal deze informatie willen verzamelen? Omdat het uit commercieel, business-strategisch of veiligheidsoogpunt erg handig kan zijn, en omdat het vergaren, opslaan en analyseren steeds goedkoper wordt. Mensen lijken het ook steeds minder erg te vinden dat persoonlijke informatie beschikbaar is voor derden. Ze denken dat ze als anonieme gebruikers worden gezien en hebben tenslotte niks te verbergen. Bedrijven zijn daar over het algemeen wat meer beducht voor maar ook daar zie je dat de werkelijkheid veel minder zorgvuldig is dan datgene dat het bedrijf theoretisch nastreeft. De meeste bedrijven zouden er niet over peinzen om hun organisatiestructuren, afdelingsnamen, vestigingslocaties en werknemersinformatie zomaar op straat te gooien maar LinkedIn krijgt deze informatie inmiddels gewoon up-to-date van de werknemers. Ik vermoed dat in principe bedrijfsvertrouwelijke documenten van het eigen bedrijf of van klanten door een behoorlijk percentage werknemers met het grootste gemak per onversleutelde niet-bedrijfs-e-mail worden verstuurd, op een gratis storage-site worden geplaatst omdat dat zo handig is met het verspreiden van grote bestanden, via een gratis vertaalprogramma worden vertaald omdat het anders weer zoveel moeite kost ergens een vertaler vandaan te halen, of via een gratis programma worden geconverteerd naar een ander formaat. Met een kans dat deze informatie door anderen kan worden bekeken en geanalyseerd.

Ik denk dat grote internetspelers, zeker door gericht combineren van informatiebronnen, gedetailleerd en realtime inzicht kunnen krijgen in de situatie in bedrijven, ook in zaken die bedrijven zelf als bedrijfsvertrouwelijk karakteriseren. Sterker nog, het zou best kunnen dat er internetspelers zijn die van sommige aspecten beter op de hoogte zijn dan de top van menig bedrijf zelf.

Aandelenhandel met voorkennis is in veel landen strafbaar, maar is voorkennis nog te beschermen? Wat als handel op basis van bedrijfsvertrouwelijke informatie plaatsvindt door mensen die geen relatie hebben met het bedrijf in kwestie en die in landen werken en wonen waar die informatie eigenlijk niet eens hoort te zijn? Geautomatiseerd op basis van grote hoeveelheden bedrijfsvertrouwelijke informatie aandelen verhandelen (in niet te grote hoeveelheden zodat het niet opvalt) lijkt me in ieder geval een lucratieve business als je toch al alle informatie hebt. De vraag is: kan het, mag het en gebeurt het? Ik ben er van overtuigd dat het kan. Als het kan, en het mag niet, hoe is het dan aan te tonen zodat het kan worden tegengegaan? Dat lijkt me erg lastig. Bedrijven en individuen zijn wellicht nog te controleren door overheden, maar overheden zullen wellicht minder aandacht hebben voor verdachte handel waarvan alleen buitenlandse bedrijven de dupe zijn. En is misbruik door grasduinende overheden zelf, en hun medewerkers, en hun familie en vrienden, effectief te controleren en tegen te gaan? In de VS is een poging gedaan om handel met voorkennis door overheidsmedewerkers te verbieden en transparant te maken, de 'Stop Trading on Congressional Knowledge Act, or STOCK Act'. De meningen verschillen echter of deze wet in de huidige vorm in de praktijk voldoende kan waarborgen dat deze vorm van handel met voorkennis kan worden opgespoord en tegengegaan.

Maar al dat ingewikkelde geredeneer geeft alleen maar onrust. We nemen aan dat in bevriende landen die toegang hebben tot waardevolle en vertrouwelijke informatie van onze burgers en bedrijven geen enkele overheidsmedewerker daarmee ooit gekke dingen heeft gedaan of zal doen ter eigen verrijking (ook niet stiekem), of deze met opzet of per ongeluk voor derden beschikbaar zal maken. En als wel iets onwenselijks gebeurt zal dat heus wel ontdekt en bekend gemaakt worden door regeringen of geheime diensten, en zullen gedupeerden worden gecompenseerd. Gewoon een kwestie van vertrouwen.

**INTERNETSPELERS
ZIJN VAN SOMMIGE
ASPECTEN BETER
OP DE HOOGTE DAN
DE TOP VAN MENIG
BEDRIJF ZELF**

Sietse van der Gaast
(sietse.vandergaast@stratix.nl)
is consultant bij Stratix.